

VIITASAAREN RESERVIUPSEERIKERHO RY

50 VUOTTA

VIITASAARI

Tietoja kerhon toiminnasta

vv. 1938 – 1988

Historiikin koonnut kerhon 50-
vuotisjuhlan juhlatoimikunnan toimek-
siannosta ltn. Veikko Leskinen. Histo-
riikki esitetty kerhon 50-vuotisjuhlassa
Viitasaaren lukion juhlasalissa syys-
kuun 17. päivänä 1989

SISÄLLYSLUETTELO

1	Johdanto	3
1.1	Tehtävät ja lähteet	3
1.2	Reservinupseerien järjestäytyminen	4
1.3	Elämisen olosuhteet Viitasaarella v. 1939 ja muutamia ajatuksia sen ajan tapahtumista....	4
1.4	Uudelle taipaleelle lähdettäessä	5
2	Kerhon perustaminen	7
2.1	Hallitus, puheenjohtajat ja toimihenkilöt	7
2.2	Hallitukset, puheenjohtajat, toimihenkilöt sekä jäsenistö	8
2.3	Koulutus	9
2.4	Urheilu	9
2.5	Kilpailutoiminta 1979-1988	10
3	Hengellinen toiminta	10
4	Huoltotoiminta	11
5	Kunnianosoitukset	11
6	Kerhoillat	11
7	Aatteellinen toiminta	11
8	Naisjaosto	12
9	Kerhon jäsenmäärä	13
10	Edustukset	14
11	Ansimerkit	14
12	Muu toiminta	14
12.1	Toimikunnat 1979-1988	15
12.2	Solismaja	15
13	Lopuksi	16
14	Toiminnan tehostaminen	18

1 Johdanto

1.1 Tehtävät ja lähteet

Tässä työssä esitetään Viitasaaren Reserviupseerikerho ry:n toimintaa vv. 1938-1988. Erityistä painopistealuetta en ole halunnut määritellä. Toiminnassa mukana olleiden henkilöiden aktiivisuus kuin myös jonkin vuoden tai vuosikymmenen ajankohtainen tilanne on saattanut synnyttää aaltoliikettä innostuksen ja vähemmän innostuksen kausien välille. Ehkä jonkin verran myös kerhon jäsenten ikä on vaikuttanut asioiden etenemiseen. Tämä on kuitenkin yleistä järjestötoiminnassa. Ilmiö ei ole viitasaaren Reserviupseerikerhon kohdalla mitenkään poikkeuksellinen.

Minulle annetun tehtävän määrittelyn perusteella olen liittänyt esitykseeni ltn. Y. Rönnforsin vuosilta 1938-1978 ja ylil. Veikko Meriojan vuosilta 1963-1978 laatimat esitykset, koska olen todennut molemmat työt erittäin täysipainoisiksi, joten en ole katsonut asialliseksi tehdä niihin mitään muutoksia. Olen ottanut ne mukaan sellaisinaan.

Itse olen koonnut tiedot kerhon toiminnasta vuodesta 1979 vuoteen 1988. Mainitut vuodet mukaan lukien. Alkuun olen liittänyt kuvauksen vuoden 1938 olosuhteista niin kotimaassa, maailmalla ja Viitasaarella. Asiatiedot olen saanut kerhon omasta arkistosta, edellä mainitsemistani 25- ja 40-vuotishistoriikeista. Lisäksi olen käyttänyt Viitasaaren Seudun v. 1938 tietoja nrot 1.18 ja 46.

Vuosikirja ELÄMÄNI VUODET vuosikerta 1987, Katsaus vuodet 1938 – 1946, s.l. WSOY

VUOSISATAMME KRONIKKA, Gummerus v. 1987, vuosi 1938, ss. 504 - 507

RIIHIMÄEN RESERVIUPSEERIT RY 1929 - 1979

Kapt. Sten Kuukan arkisto ja haastattelu

1.2 Reservinupseerien järjestäytyminen

Päästyään UK:sta monet reservinupseerit liittyivät suojeluskuntajärjestöön. Suojeluskuntaan kuuluminen ei kaikkia miellyttänyt, sillä järjestö ei heidän mielestään tarjonnut riittävästi koulutustilaisuuksia. Saattoihan reservin upseeri joutua tavallisen rivimiehen asemaan, koska kaikki suojeluskunnan upseeripaikat oli jo miehitetty. Taitojen verestämiseksi ja mielessä pitämiseksi armeija järjesti upseereille yhteiset reserviharjoitukset kesän 1925 aikana.

Yhteisistä harjoituksista huolimatta todettiin, että reserviläinen saattoi jäädä täysin vauhdikkaasta kehityksestä jälkeen. Unohtamisen ja jälkeenjäämisen vaara sekä reserviupseereita siviilielämässä yhdistävän kerhon puute johti Helsingin reserviupseerikerhon perustamiseen vuoden 1925 lopulla.

Tästä kerhosta ajateltiin keskuskerhoa, johon muille paikkakunnille perustettavat kerhot liittyisivät haaraosastoina. Tämä ajatus ei kuitenkaan toteutunut vaan vähitellen alkoi syntyä eri puolille maata itsenäisiä kerhoja.

Elokuun viidentenä päivänä 1929 pidettiin Haminan Reserviupseerikoulun sotilaskodissa kokous, jossa päädyttiin koko maata käsittävän reserviupseeriliiton perustamiseen. Uutta keskuselintä valmistelemaan valittiin kolmihenkinen toimikunta, jonka laatima sääntöehdotus esitettiin 17.5.1931 Helsinkiin kutsutulle Reserviupseeriliiton perustavalle kokoukselle. Kahdeksasta kerhosta oli paikalle saapunut 43 reservinupseeria. Asioiden käsittely ja hyväksyminen veivät niin paljon aikaa, että kun ruvettiin allekirjoittamaan perustamisasiakirjaa, oli paikalla enää kolmen kerhon edustajat eli lain säätämä vähin määrä.

Liiton lehti Reserviupseerilehti alkoi ilmestyä vuonna 1933. Sen toisessa numerossa mainitaan, että liittoon kuului tuolloin kymmenen kerhoa ja näiden lisäksi toimi itsenäisinä neljä kerhoa, jotka eivät olleet liittyneet liiton jäseniksi.

Reserviupseeriliitto toimi pitkään suorana yhdyselimenä kerhojen välillä. Vasta vuonna 1949 luotiin piiriorganisaatio, joka Keski-Suomen osalta toteutui v. 1952. Viitasaaren Reserviupseerikerhoa edusti piirimme perustavassa kokouksessa 19.10. Jyväskylässä res. kapt. Thome. Silloin Keski-Suomen alueella toimi kahdeksan kerhoa.

Kun Viitasaaren Reserviupseerikerho aloitti toimintansa v. 1939, se toimi aluksi Jyväskylän kerhon yhteydessä. Itsenäiseksi kerho muodostettiin 12.12.1948. Nyt voitiin täysipainoisesti ryhtyä kehittämään kerhojen toimintaa ja ohjata niitä keskitetysti valtakunnallisesti hyväksytyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

1.3 Elämisen olosuhteet Viitasaarella v. 1939 ja muutamia ajatuksia sen ajan tapahtumista

Vuosi 1939 oli suurella maailmannäyttämöllä toista maailmansotaa edeltävien myrskypuuskien vuosi. Hitler oli voimansa tunnossa. Itävallan Anschluss – Saksaan liittäminen oli tapahtunut maaliskuussa, mikä osoitti länsivaltojen heikkouden. Idässä Neuvostoliitossa olivat parhaillaan menossa Stalinin terrorimaiset puhdistukset. Samalla luudittiin verisellä luudalla ”porvarillisen nationalismin” rippeet niin Itä-Karjalasta kuin muidenkin vähemmistökansojen asuma-alueilta.

Näistä tapahtumista oli saatu tietoja Viitasaarelle, ei ainoastaan tiedotustoiminnan välityksellä, vaan myös suoraan itse paikan päältä. Täällä asui silloin perheitä, joilla oli sukulaisten välityksellä yhteyksiä suoraan ulkomaille ja ennen kaikkea Saksan keskukseen Berliiniin. Samoin saatiin idästä ensikäden tietoja, sillä suomalaisia oli loikannut rajan yli itään, mutta he olivat onnistuneet palaamaan jonkin ajan kuluttua takaisin. Kaikki eivät kuitenkaan tahtoneet uskoa sitä, mitä kerrottiin. Sitä pidettiin sotakiikhoiluna. Oli kuitenkin henkilöitä, jotka osasivat ajatella vakavasti ja selkeästi siitä, mitä kuultiin ja tehdä oikeita, vaikkakin joskus arveluttavia johtopäätöksiä.

Pohjoismaissa oli myös havahduttu tilanteeseen. Sodan vaara oli olemassa myös Pohjolassa. Pyrittiin parantamaan puolustusvalmiutta, mutta kuten nykyisin tiedämme, valitettavasti liian myöhään. Silloinen valtiovarainministeriö Väinö Tanner ei uskonut ketään valtiomiestä niin järjettömäksi, että hän aloittaisi sodan.

Ulkoministeri Holsti oli käynyt neuvotteluja Moskovassa jo v. 1937. Mitään tuloksia ei kuitenkaan saavuteta. Lähetystösihteeri Jartsev neuvottelee salaisesti Helsingissä ulkoministeri Holstin kanssa mutta tuloksetta. Neuvostoliitto pelkää Sakasan hyökkäystä suomen alueen kautta.

Viitasaarella laajoille kansalaispiireille ajatus maanpuolustustyöstä oli vieras, eikä tahdottu uskoa suursodan mahdollisuuksiin. Kuitenkin käsite ISÄNMAA oli jo muodostunut laajoille piireille kirkkaaksi. Ei ymmärretty, että vapaus ja riippumattomuus on ikään kuin joka päivä ansaittava uudestaan.

Oli kuitenkin henkilöitä, jotka yrittivät juurruttaa näitä ajatuksia viitasaarelaisten keskuuteen. Eräs heistä oli Viitasaaren Seudun omistaja ja toimittaja rovasti Heikki Halmesmäki. Hän kirjoitti lehdessään tietoja maailmalta ja kotimaasta, mutta samalla hän tähdensi aina sitä, miten ihmisen tulisi osata varautua tulevia aikoja varten.

Otan tähän suoran lainauksen Seudun ensimmäisestä numerosta 1938, koska se mielestäni kuvailee hyvin niitä tunteita ja ajatuksia, joita silloisilla ”vastuunkantajilla”, nykypäivän kieltä käyttäkseni oli. Kirjoittaja on otsikoinut esityksensä sattuvasti:

1.4 Uudelle taipaleelle lähdetessä

Tuskin koskaan on alkavan vuoden aloittamalle taipaleelle lähdetty sellaisissa merkeissä kuin tällä kerralla. Jokaisella on vielä tuoreessa muistissa niiden vuosien alkaessa mieliä vallanneet ajatukset, jolloin yleinen taloudellinen pula painoi koko maailmaa ja jolloin ennen kaikkea työttömyyden vaikean kysymyksen ratkaisu oli synkkänä varjona kansojen päällä. Uudelle vuositaiपालeelle tällä kerralla lähdetessä on pulakysymys katsottava lopullisesti päiväjärjestyksestä poistetuksi. Jos koskaan, niin tällä hetkellä vallitsee meidänkin maassa mitä kukoistavin noususuhdanteiden aika, joka ei ole voimakkaasti vaikuttamatta koko yhteiskunnan ja sen erilaisten elinten toimintaan. Kunnallisenkin elämän alalla nykyinen nousutilanne epäilemättä antaa suuria toiveita monesti vaikeitten kysymysten järjestämisessä.

Yleismaailmallinen tilanne ie tosin ole uutta vuotta aloitettaessa rauhalliselta näyttävä. Onhan maapallolla kaksi paikkaa, joissa verileikki riehuu täyttä päätä, ja saadaanhan joka päivä lukea tietoja jättiläismäisistä varusteluista, joilla maailman suurvallat yrittävät kilpailla toistensa kanssa. Samaan aikaan näyttää itäisessä naapurimaassa kehittyvän järjettömyys nopeasti siihen suuntaan, joka antaa aihetta otaksua jonkinlaisen ratkaisun ennen pitkää sielläkin olevan odotettavissa. Mutta toiselta puolelta ei liene toistaiseksi, ainakaan lähimmässä tulevaisuudessa, kaikesta huolimatta yleistä

maailmanpaloa odotettavissa, vaikka senkin lähestyminen on selvästi oivallettavissa. Tämä antaa velvollisuuksia niille, joiden tehtävänä on johdattaa kehitystä eteenpäin.

- Nousukauden huipulta mennään jokseenkin varmasti nopeata vauhtia alaspäin. Sen vuoksi on nyt aika tehdä todella rakentavaa ja kestävä työtä, silmämääränä taivaanrannalla hämmöittävät vaikeat ajat.
- Noususuhdanteen aikana on lähellä suuri kiusaus unohtaa tulevaisuus ja elää ainoastaan käsiläolevaa aikaa silmälläpitäen. Tällainen kevytmielisyys rankaisee ennen pitkää.
- Säästäväisyys, järkevä syynnitelmällisyys, epäitsekkyyys ja yhteisen edun silmälläpitäminen – siinä parhaat ohjeet ”hyvän ajan” taloudenhoidolle. Jos nämä periaatteet pidetään tinkimättä toiminnan pohjana uudelle vuositaipaleelle lähdettäessä, saamme olla varmat, ettei uusien vaikeuksien aika tapaa meitä siihen valmistautumattomana.

Edellisestä huomaamme, että Viitasaarella elettiin hyvää aikaa. Pitkä lamakauden jälkeen yritteliäisyys oli elpynyt, työtä riitti ja raha liikkui. Ihmiset olivat tyytyväisiä. Haapaniemelle suunniteltiin vesiosuuskuntaa, jotta ainaisesta kaivoveden puutteesta päästäisiin. Kirkonkylään oli avattu uusi hotelli. Sen toivottiin houkuttelevan paikkakunnalle lisää matkailijoita. Yhteiskoulun laajentamisesta 8-luokkaiseksi suunniteltiin. Kirkonkylän uusi asemakaavaehdotus oli lausunnolla kunnan ja seurakunnan luottamuselimissä.

Koko valtakunnassa 1930-luvun loppupuoli oli vaurastumisen ja hyvinvoinnin aikaa. Edistyksen tulokset koituivat koko kansan hyödyksi ja parhaaksi. Vienti veti, ansiot nousivat ja elintaso kohosi. Ryysyrannat siistiytyivät, kaupungit kasvoivat ja komistuivat. Yritteliäisyyden taustalla väijyi kuitenkin ajatus yleisestä maailmanpalosta, vaikka ei uskallettu arvioida lähestyvän myrskyn aikaa ja hetkeä.

Tähän uhkaan viittaavat silloisen res. vänr. Arvo Hillun perustavan kokouksen avaussanojen ajatukset: ”Siksi meidän olisi jatkuvasti reservissä oloaikanamme pystyttävä hankkimaan lisätietoja, säilyttämään saatu koulutus ja pystyttävä seuraamaan armeijassa tapahtuvaa nopeasti kehittyvää koulutusta, sillä moni meistä liikekannallepanon sattuessa voi joutua hyvinkin vastuunalaisiin tehtäviin.” Silloin ei kuitenkaan uskottu, että liikekannallepano tapahtuu niinkin pian kuin seuraavana syksynä.

Viitasaaren Seutu 5.5.1938 nro 18

Viitasaaren Reserviupseerikerho perustettu

Viime sunnuntaina pidettiin Viitasaarella reserviupseereiden kokous reserviupseerikerhon perustamistarkoituksessa. Kokouksen avasi vänrikki Arvo Hillu, joka selosti reserviupseerikerhon tarkoitusta reserviupseerien puhtaasti ammatillisen sivistyksen laajentajana ja vapaaehtoisen koulutustyön tekijänä.

Kun asiasta oli lausuttu mielipiteitä, päätettiin kerho perustaa. Samalla päätettiin liittyä Suomen Reserviupseeriliittoon.

Reserviupseerikerhon johtokunnan jäseniksi valittiin Ejnar Nyberg, lääkintäkapteeni evp, sekä vänrikit Arvo Hillu ja Ale Timonen, joiden tehtäväksi jäi kerhon toiminnan järjestäminen ja aloittaminen.

Viitasaaren Reserviupseerikerhon luentotilaisuus oli viime sunnuntaina Viitasaaren sk.talossa. Tilaisuudessa oli saapuvilla suurin osa Viitasaaren reservinupseereista. K.S.R:n vänrikki M. Korhonen piti mielenkiintoisen luennon panssaritorjunnasta.

Samassa tilaisuudessa pidettiin kerhon johtokunnan kokous, jossa suunniteltiin Reserviupseerikerhon tulevaa toimintaa.

2 Kerhon perustaminen

Viitasaaren reserviupseeri noudattivat 1.5.1938 sataprosenttisesti kutsua saapua kerhon perustavaan kokoukseen. Alustuksen asiasta esitti nykyinen kapteeni Arvo Hillu, ja keskustelun tuloksena oli, että päätettiin yksimielisesti perustaa Viitasaarelle oma reserviupseerikerho, joka aluksi toimi Jyväskylän kerhon yhteydessä. Täysin itsenäiseksi kerhomme muodostettiin 12.12.1948.

Vuosikokouksessa 17.12.1945 laajennettiin Viitasaaren kerhon alue käsittämään myös Pihtiputaan ja Konginkankaan. Näiden pitäjien upseerien osanotto toimintaan on ollut aivan vähäistä. V. 1961 Pihtiputaalle perustettiin oma kerho.

2.1 Hallitus, puheenjohtajat ja toimihenkilöt

Ensimmäiseen johtokuntaan (vuodesta 1955 hallitus) kuuluivat

- pj. lääk. maj. E. F. Nyberg
- vpj. kapt. E. Aalto
- siht. – rah. hoit. kapt. A. Hillu
- jäsenet kapt. A. Timonen, kapt. P. Tikkanen ja ylil. K. Suihkonen

Kerhon puheenjohtajina ovat toimineet

- lääk. maj. Nyberg 1938 1944
- kapt. Aalto 1945
- ltn. Onsilo 1946 – 1947
- kapt. S. Thomé 1948 – 1951
- kapt. Hillu vuodesta 1951 lähtien

Hallitukseen ovat edellä mainittujen lisäksi kuuluneet kapteenit M Korhonen ja T. Reinikainen, yliluutnantit Y. Haapanen, L. Kaartinen, A. Sammallahhti, E. Tammivuori ja P. Kananen sekä luutnantit A. Pekkarinen, J. Kivelä ja P. Mäkinen.

Nykyisen hallituksen kokoonpano on seuraava:

- pj. kapt Hillu
- vpj. ylil. Sammallahhti

- siht. – tal.hoit. ltn. Raittila
- muina jäsenenä ylil. Kuukka, ltn. Mäkinen ja ltn. Pekkarinen

Kerhomestarin tehtäviä ovat hoitaneet vuodesta 1947 lähtien vuosittain ylil. Kuukka, ylil. Suihkosen, el.lääk.maj. E. Tirkkonen, kapt. Toivakka, ltn. R. Järvelä, ylil. Rimppi, ltn. O. Helanterä, ltn. S. Ekman, ylil. K. Mäenpää, vänr. A. Drake ja vuodesta 1959 lähtien ltn. P. Saraste.

Silmäillessämme hallituksen jäsenten luetteloa kiinnittää huomiota se, että siinä ei esiinny paljon nimiä. Tämä osoittaa eräiden henkilöiden uskollisuutta ja uhrautuvaisuutta. Erikoisesti on mainittava kerhomme nykyinen puheenjohtaja kapt. Hillu, joka on ollut hallituksessa kerhon perustamisesta alkaen eri tehtävissä. Yliluutnantit Kuukka ja Sammallahti sekä monet muut ovat myös olleet kiinteästi mukana kerhon toiminnassa.

2.2 Hallitukset, puheenjohtajat, toimihenkilöt sekä jäsenistö

Puheenjohtajista ansioitunein, majuri Arvo Hillu johti kerhoa v:n 1965 loppuun saakka. Hänhän oli tullut tähän tehtävään jo 1952. Muistamme kiitollisuudessa rajan taa siirtynyttä res.upseeriveljeämme, jolle isänmaanrakkaus ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö olivat koko elämän kulmakiviä. Hänen jälkeensä ylil. Tauno Raittila toimi puheenjohtajana 1966 – 1968, kaikkiaan 2,5 vuotta. Välillä kokeiltiin uusia sääntöjä, jolloin kerhon toimintavuosi oli heinäkuun alusta kesäkuun loppuun, mistä pian luovuttiin. Tauno Raittilan jälkeen ovat puheenjohtajina toimineet kukin kaksivuotiskauden maj. Olavi Toivakka, ylil. Matti Hakala (2,5 vuotta), ylil. Veikko Merioja, ylil. Alla Drake, ylil. Kalevi Tolkki sekä tänä vuonna ltn. Teuvo Ruuhi.

Hallituksen jäsenenä on kuluneella kaudella toiminut v:n 1978 loppuun mennessä 26 res.upseeria, joista pitkäaikaisimpia ovat olleet Tauno Raittila, Antti Pekkarinen, Veikko Merioja, Allan Drake, Kalevi Tolkki, Erkki Latva-Kyyny, Mauri Puranen, Pentti Saraste, Sten Kuukka ja Pentti Mäkinen.

Valistusupseerina ovat toimineet yhtämittaisesti yli 10 vuotta Mauri Puranen ja Veikko Merioja, Erkki Latva-Kyyny 7 vuotta. Urheilu-upseerina on Toivo Kähkösellä ja Seppo Sjömanilla yhtä pitkä toiminta takanaan. Kerhomestarina kyseisellä kaudella toimi Pentti Saraste 7 vuotta.

Vv. 1979 1988 ltn. Teuvo Ruuhi oli valittu kerhon puheenjohtajaksi vuodeksi 1979. Hän jatkoi puheenjohtajana vielä kaksi seuraavaakin vuotta. Hänen jälkeensä hoiti pj:n tehtäviä vuoden ajan Matti Hakala. V. 1982 oli pj:nä Timo Herkkola. Erkki Latva-Kyyny puolestaan ohjaili kerhon toimintaa seuraavat kolme vuotta eli vuodet 1983 – 1985. Vuodesta 1986 on kerhomme puheenjohtajana toiminut Tero Tuohimaa, joka hoitaa tehtäviä edelleen.

Hallituksen jäsenet:

Puheenjohtajan lisäksi hallitukseen vv. 1979 1988 aikana ovat kuuluneet seuraavat kerhon jäsenet:

Toivo Reinikainen, Pekka Koskela, Tapio Nyrönen, Martti Hietala, Einari Närhisalo, Kalevi Tamminen, Tapani Heinonen, Rauno Haarala, Erkki Honkanen, Allan Drake, Veikko Merioja, Pentti Mäkinen, Kalevi Tolkki, Eero Hilpinen, Harri Hakonen.

Edellä luetelluista upseereista Matti Hakala on kuulunut jokaiseen hallitukseen. Hän on toiminut paitsi puheenjohtajana myös useaan otteeseen sihteerinä tai sihteerirahastonhoitajana. Samoin res.

upseerit Kalevi Tamminen, Timo Herkkola, Veikko Merioja, Tero Tuohimaa ja Eero Hilpinen ovat olleet mukana usean vuoden ajan.

2.3 Koulutus

Varsinaista systemaattista sotilaskoulutusta ei kerhossa ole ollut mahdollista sotien jälkeen järjestää, sillä kansainväliset sopimuksemme kieltävät sen. Lisääntynyt urheilutoiminta ja v. 1955 luvalliseksi tullut ampumaurheilu tarjoavat jokaiselle jäsenelle mahdollisuuden itsensä kehittämiseen tätä tietä sen mukaan, miten itse kullakin riittää harrastusta näitä toimintamuotoja kohtaan. Viime vuosien aikana on moni kerhomme jäsen ehtinyt olla mukana armeijan järjestämissä kertausharjoituksissa.

2.4 Urheilu

Kaikkein selvimmin on kerhon toiminnan viimeaikainen vilkastuminen havaittavissa urheilun alalla. Sekä edustusurheilijoittemme että maastokilpailujen tulokset osoittavat, että kerhomme on eräs piirimme parhaita, ellei suorastaan paras. Tätä todistavat alempana esitetyt tiedot.

Kerhon urheilu-upseereina ovat toimineet lääk.kapt. V-M. Seppä 1950 – 1951, kapt. Tantt 1952 – 1959, paitsi ltn. Järvelä 1955 ja 1957, ltn. Kivelä 1960 ja ltn. A. Iso-Aho 1961 – 1962. Tänä vuonna hoitavat tehtäviä ylil. T. Kähkönen ja vänr. S. Sjöman.

Vuodesta 1955 alkaen on kerho ollut edustettuna piirin maastokilpailuissa. Saavutukset ovat olleet hyvät. Kerhomme joukkue on voittanut 1958, 1962 ja 1963 sekä saanut toisen sijan 1959 ja 1961. Piirin talvimestaruuskilpailuissa on saavutettu voitto 1958, 1960 ja 1962 sekä toinen tila 1959, 1961 ja 1963.

Suolahden Sotilaspiirin alueen kerhojen välisissä maastokilpailuissa kerhon joukkue on voittanut 1957, 1961 ja 1962 sekä tullut toiseksi 1958, 1960 ja 1963.

Reserviupseeriliiton partiomestaruuskilpailuissa oli 1960 Viitasaaren joukkue edustamassa piiriä ja sijoittui kuudenneksi. Siitä lähtien on piirin 4-miehisessä joukkueessa aina ollut kerhomme jäseniä kolme. Kerhostamme ovat kuuluneet piirin joukkueeseen luutnantit Raittila ja Pekkarinen sekä vänr. Sjöman ja 1960 lisäksi ylil. Kähkönen. Edellä mainittujen lisäksi ovat eri kilpailuissa menestyneet kapteenit Tantt ja Toivakka, yliluutnantit P. Turunen ja V. Koski, luutnantit E. Jänkälä, A. Iso-aho ja E. Hautala sekä vänr. R. Oksanen.

Erikoisesti on mainittava ltn. Raittilan saavutukset. Hän on ollut edustamassa liittoa 1961 ja 1963 Pohjoismaiden reserviupseeriliittojen maastomestaruuskilpailuissa Ruotsissa ja Norjassa. Keväällä 1963 ltn. Raittila sain K-S:n reserviupseeripiirin vuoden 1962 parhaan maastokilpailijan kunnia-palkinnon.

Kuntomarssiin ja -hiihtoon kerho on osallistunut menestyksellisesti, mutta prosenttiammunnassa on kuitenkin saavutettu parhaat tulokset. Pienten kerhojen sarjassa saatiin piirin kilpailuissa 1959 toinen sija sekä 1960, 1961 ja 1962 ensimmäinen sija. Liiton portaassa kerho sijoittui ensimmäiseksi 1960 ja 1962.

Muusta kilpailutoiminnasta mainittakoon vielä vuosittaiset ottelut paikallisen aliupseerikerhon kanssa Viitasaaren Säästöpankin ja Viitasaaren Osuuskassan lahjoittamista kiertopalkinnoista sekä

Karstulan, Saarijärven ja Viitasaaren kerhojen välinen ns. kolmiottelu Saarijärven KOP:n lahjoittamasta kiertopalkinnosta, johon kerhollamme on jo kaksi kiinnitystä.

RUL:n järjestämiin suuriin kuntokilpailuihin kerho osallistui aktiivisesti 1960-luvulla ja 1970-luvun alkupuolella. Tavoitteet on sekä kuntoliikunnassa että kuntoammunnassa saavutettu yli 70-prosenttisesti, joinakin vuosina on ylletty jopa 100 prosenttiin. Kerhojen väliset kilpailut ovat vetäneet mukaan myös ”jokamieskilpailijoita”. Merkittävimmät ovat kuitenkin kerhon edustusurheilijoiden todella mittavat saavutukset piirin, liiton ja jopa PM-kilpailuissa.

Saavutettujen piirinmestaruuksien luetteleminen kävisi yksitoikkoiseksi. Useina vuosina on piirin edustusjoukkueeseen kuulunut jopa kolme viitasaarelaista. Yli. Tauno Raittila on useana vuotena valittu piirin parhaaksi urheilijaksi. Useita kertoja hän on ollut myös liiton edustusjoukkueessa PM-kilpailuissa hyvällä menestyksellä. Muita aktiivisia ja menestyneitä kilpailijoita ovat olleet mm. Antti Pekkarinen, Seppo Sjöman, Toivo Kähkönen, Reino Hokajärvi ja Matti Hakala.

2.5 Kilpailutoiminta 1979-1988

Viimeisen kymmenen vuoden aikana kilpailutoiminta on rajoittunut pääasiallisesti oman kerhon ja reservin aliupseerikerhon välisiin kilpailuihin. Kilpailuja on järjestetty 21.8.1982 ampumajuoksussa, 18.4.1985 hiihdossa. Mukana olivat myös Pihtiputaan kerhot ja sotilaspiirin esikunta. 22.3.1986 hiihdettiin ja ammuttiin kilpaa Ruupon laduilla. 24.5.1986 taas juostiin ja ammuttiin.

Edellä mainituissa kilpailuissa res.upseerikerhoa ovat edustaneet:

Koskela, Herkkola, Tuohimaa, Pulliainen, Haarala ja Tamminen.

Urheiluasiaa on yritetty pitää vireillä, mutta nuorten upseereiden toivoisi enemmän innostuvan kyseisestä toiminnasta. Vuosittain on järjestetty joko Ruupon lähetyvillä sijaitsevalla tai viimeksi Viitasaaren Riistanhoitoyhdistyksen ampumaradalla Ilmolahdella 3 -4 kertaa kesässä proenttiammunnat. Lisäksi on yritetty elvyttää ilmapistooliammuntoja tosin laihoihin tuloksin. Urheilu-upseerit: mm. Tauno Raittila, Tero Tuohimaa ja Eero Hilpinen. Ampumaupseerit: mm. Matti Hakala, Rauno Haarala ja Eero Hilpinen.

Retkeilykerhon toiminnasta heti sotien jälkeen on erikoisesti mainittava yhteiset retket, joita jäsenet naisineen tekivät eri puolille pitäjää. Vuosina 1954 ja 1956 käytiin Osuusliike Sisämaan Ilmopirtillä. Viime mainittuna vuonna oli Äänekosken kerhon jäseniä vieraana. Lisäksi on kerhon jäseniä ollut mukana piirin järjestämällä retkeilyillä eri puolilla Keski-Suomea.

3 Hengellinen toiminta

Hengellinen kerho perustettiin v. 1952. Sen pitkäaikaisina toiminnanohjaajina ovat olleet ensiksi kapt. V. Simola ja nykyisin kapt. A. Telkki. Mainitsemisen arvoista on, että mm. v. 1961 kahdessa kerhoillassa oli hengellinen ohjelma ja niissä mukana yhteensä 90 jäsentä ja vierasta.

4 Huoltotoiminta

Toimintamuoto on ollut vaatimatonta. Kerho on ollut siinä onnellisessa asemassa, että sen jäsenet tai sodissa kaatuneiden perheet eivät yleensä ole tarvinneet taloudellista tukea. Parissa tapauksessa on liiton ja kerhon tähän tarkoitukseen osoittamien varojen turvin voitu antaa avustusta tarvitseville.

5 Kunnianosoitukset

Kerho on osallistunut vuodesta 1950 lähtien sankarihaudoilla sankarivainajien muistopäivänä sekä itsenäisyyspäivänä järjestettyihin juhlallisuuksiin. On oltu mukana eri yhteisöjen ja järjestöjen seppeleenlaskussa. Vuodesta 1960 alkaen on itsenäisyyspäivänä laskettu sankarihaudalle yhteinen seppele reservialiupseerikerhon kanssa.

Vuodesta 1950 on sankarihauta-alue kerhon toimesta juhlavalaistu tervapadoin jouluaamuna ja uudenvuodenyönä, ja siellä on ollut silloin upseerikunniavartio. Vuodesta 1960 on vartiossa ollut mukana aliupseerikerhon ja vuodesta 1961 myös yhteiskoulun teinikunnan jäseniä.

6 Kerhoillat

Onnistuneeksi työmuodoksi ovat osoittautuneet ns. kerhoillat. Tämä toiminta aloitettiin v. 1960, jolloin pidettiin neljä tilaisuutta. Molempina seuraavina vuosina niitä oli kahdeksan ja mukana yhteensä 225 ja 165 jäsentä. Tänä vuonna pidetään kerhoiltoja myös kahdeksan.

Ohjelman järjestämisestä ovat vastanneet valistusupseerit kapt. Telkki ja vänr. V. Merioja. Heidän lisäksi on ohjelmasta ollut huolehtimassa ylil. M. Puranen, joka kuluvaksi vuodeksi on valittu kolmanneksi valistusupseeriksi.

Erittäin suuriarvoista apua kerhoiltojen ohjelmaan on saatu piirin toiminnanohjaajilta everstiluutnantti evp. Tapio Helanterältä ja Suolahden sotilaspiirin esikunnalta. Kerhoiltojen esitelmien aiheet ovat sopivasti vaihdellen käsitelleet eri aloja. Tilaisuudet ovat muodostuneet miellyttäviksi sekä antoisiksi ja olleet siten kasvattamassa yhteenkuuluvaisuuden tunnetta, jota reservin upseereilta vaaditaan. Vuodesta 1965 osa kerhoilloista pidettiin yhteisinä. V. 1970 – 1971 neuvoteltiin reserviläisjärjestöjen yhdistymisestä. Viitasaarella kerhojen yhdistymisneuvottelu oli käytännössä saatu päätökseen, sillä kummassakin kerhossa oltiin asialle myönteisiä. Koska hanke ei kuitenkaan valtakunnallisesti toteutunut, se raukesi täälläkin antaen kuitenkin sysäyksen kerhojen kiinteämmälle yhteistoiminnalle.

Noista vuosista lähtien ovat kerhoillat olleet yhteisiä, samoin monet kilpailut. Kunnianosoitukset on hoidettu yhteisesti, jokavuotiset jokamieskilpailut ja viime aikoina ennen kaikkea yhteiset kiinteistöhankeet ovat lähentäneet kerhojen jäseniä toisiinsa. Tapahtunutta kehitystä on pidettävä yksinomaan myönteisenä, ovathan kummatkin järjestön tavoitteet ja päämäärät suuressa määrin samat.

7 Aatteellinen toiminta

Tärkeimpänä toimintamuotona ovat olleet kerhoillat, joita vuosittain on järjestetty 2 – 5 ja joissa osanottajien lukumäärä on vaihdellut 20 – 40. Kerhoiltojen annista ovat vastanneet lähinnä valistusupseerit, piirin toiminnanjohtajat ovat joskus vierailleet, esitelmöitsijöitä on saatu myös sotilaspiiristä. Iltojen teemat ovat usein olleet maanpuolustukseen liittyviä, mutta on myös käsitelty muita joko aktuelleja tai muutoin yleistä kiinnostusta herättäviä aiheita presidentin valtaoikeuksista taloudelliseen integraatioon.

Vuodesta 1974 pidetyt jokamieskilpailut yhdessä aliupseerien kanssa on ainakin osittain laskettava myös aatteellisen toiminnan puolella, samoin osallistuminen kunnianosoituksiin ja kansallisten juhlapäivien viettoon, mihin kerhomme on usein voinut antaa myös ohjelma-apua. Voimakkaiksi isänmaallisen hengen kohottajiksi ovat muodostuneet yhteiset tilaisuudet Pihtiputaan kerhon kanssa. Näitä tilaisuuksia on ollut joskus aiemminkin, säännöllisesti vuodesta 1975. Myös Kinnulan upseereita on iloksemme tullut näihin tilaisuuksiin.

Aatteellinen toiminta on viimeisen kymmenen vuoden aikana noudattanut edellisen kauden tapaa. Kerhoillat, joita on pyritty järjestämään 2 – 4 vuosittain ovat muodostaneet rungon. Näissä tilaisuuksissa vierailevat luennoitsijat ovat esittäneet mielenkiintoisia ja mieliinpainuvia katsauksia kulloinkin ajankohtaisista aiheista, kuten syksyllä 1988 piirin toiminnanjohtaja Pekka Mustonen esitelmöi aiheesta K-S-Pataljoonan kertausharjoitukset ja niihin liittyvistä järjestelyistä.

Uutena asiana ovat tulleet ns varusmiesillat, joiden järjestämistä voidaan ainakin osaksi pitää myös aatteellisena toimintana. Iltoja on järjestetty 1-3 aina asevelvollisten ikäluokan suuruuden mukaan.

Osallistuminen valtakunnallisiin ja paikallisiin juhlatilaisuuksiin sekä kunnianosoitusten viettoon on edelleen kuulunut kerhon toimintaan. On myös järjestetty omia juhlatilaisuuksia kuten kerhon 15-vuotisjuhla 2.5.1953, 25-vuotisjuhla 24.11.1963, 40-vuotisjuhla 3.11.1979 ja nyt tämä 50-vuotisjuhla. Suomen juhliessa 60-vuotista itsenäisyyttään kerholla oli oma juhla, samoin 70-vuotisitsenäisyyspäivänä.

Vuonna 1984 valtakunnallisen itsenäisyyspäivän paraatiin osallistuivat kerhon lipun kanssa kerhon puheenjohtaja Erkki Latva-Kyyny, vpj Tero Tuohimaa, Allan Drake ja Sten Kuukka. Ei myöskään ole unohdettava 1986 vietettyä upseereiden vappujuhlaa. Merkittävä aloite oli myös kerhon hallituksen 18.4.1984 kokouksessaan kunnanhallitukselle tekemä esitys muistolaatan hankkimiseksi syksyllä 1939 yhteiskoululta talvisotaan lähteneiden miesten muistoksi. Rehtori Veikko Merioja valittiin esittelemään asia kunnanhallitukselle. Toiminta johtikin tulokseen, sillä tänään voimme katsella vanhan yhteiskoulurakennuksen seinään kiinnitettyä muistolaattaa.

Keski-Suomen maanpuolustusjuhla 22.7. – 23.7.1988 oli vuoden merkkitapaus Viitasaarella. Valmistelut alkoivat jo alkuvuodesta yhdessä reservialiupseerikerhon kanssa. Keväällä mukaan tuli myös Viitasaaren kunta ja monet muut vapaaehtoiset järjestöt. Lauantaina 22.7. joukot saapuivat paikkakunnalle ja majoituivat. Sunnuntaina oli jumalanpalvelus kirkossa, jonka jälkeen kirkonmäellä pidettiin alokkaiden valatilaisuus. Valan otti vastaan kunnanjohtaja Asko Liimatainen. Yleisöllä oli tilaisuus maistella kenttälounasta. Iltapäivällä joukoilla oli vesistön ylityskaluston esittely ja rantautuminen taisteluharjoituksineen Savilahden vesillä ja rantamilla. Keskustassa järjestettiin vielä paraatimarssi, johon res.ups.kerhon lippu kantajineen osallistui. Tilaisuudet onnistuivat erittäin hyvin ja yleisöäkin oli saapunut paikalle runsaasti seuraamaan tapahtumia.

8 Naisjaosto

Kerhon perustamisesta alkaen ovat upseerien rouvat olleet mukana toiminnassa vuoron perään valittuina kerhoemäntinä huolehtimassa tarvittaessa tarjoilusta ja muonituksesta kerhoilloissa, retkillä ja kilpailuissa. 13. helmikuuta 1963 perustettiin kerhon yhteyteen naisjaosto. Puheenjohtajaksi valittiin rouva Lilli Yliklaavu ja johtokunnan muiksi jäseniksi rouvat Martta Hillu (vpj.), Hilikka Raittila (siht.), Maija Mäkinen (rah.hoit.), Hilja Kuukka, Eini Kähkönen, Kirsti Mäenpää ja Eeva-Liisa Puranen.

Naisjaosto on toiminut tarmokkaasti ja hankkinut lyhyessä ajassa varoja järjestämällä arpajaiset ja myyjäiset sekä keräämällä liikelaitoksilta lahjoituksia. Naisjaoston toiminnan turvin kerho päätti hankkia oman lipun, joka oli tarkoitus vihkiä 25-vuotisjuhlassa. Erinäisistä syistä sen valmistuminen on kuitenkin viivästynyt. Lipun on suunnitellut ylil. Puranen.

Naisten toiminta:

Jo ennen naisjaoston perustamista v. 1963 olivat eräät res.upseerien puoliset kerhoemäntinä arvokkaalla tavalla tukeneet kerhon toimintaa. Vuodesta 1963 lähtien toimi perustettu naisjaosto useita vuosia esimerkillisen aktiivisesti antaen voimakkaan panoksensa, myös taloudellisen, kerhomme työhön. Kerhon lipun hankkimisessa 1964 oli naisjaoston osuus ratkaiseva. Lipun vihkiäisjuhla oli urheilutalossa 29.11.1964.

Järjestämällä arpajaisia ja myyjäisiä naisjaosto hankki varoja kerhon talouden tukemiseksi. Puheenjohtajina toimivat rouva Martta Hillu sekä Maija Mäkinen useita vuosia. 1960-luvun lopulla näyttää naisjaoston toiminta vähentyneen. Naisjaosto elvytettiin uudelleen henkiin v. 1978 ja jo nyt on osoitettavissa kauniita tuloksia sen työstä. Parhaat kiitoksemme 1960-luvun ahertajille ja onnentovotukset uudelle alulle.

Naisjaosto elvytettiin uudelleen henkiin v. 1978 ja näytti siltä, että sen toiminta viriäisi uudelleen. Solismajan valmistuttua naiset olivat valuksi mukana, mutta tällä kertaa toiminta lienee jokseenkin pysähdyksissä.

9 Kerhon jäsenmäärä

Viitasaaren Reserviupseerikerhon 15-vuotishistoriikissa mainitaan, että ”toiminta ei ollut suinkaan erikoisen vilkasta”. Syynä pidetään hajanaisuudesta johtuvia pitkiä matkoja sekä sitä, että kerhon useat jäsenet joutuvat uhraamaan paljon aikaa ja työtä muiden yhdistysten ja seurojen rientoihin. Tänään voimme todeta, että mainitut seikat eivät ole olleet esteenä kerhon toiminnan vilkastumiselle varsinkaan viime vuosina, erikoisesti vuodesta 1957 lähtien.

Kerhon vuosittainen jäsenmäärä ei ole päässyt suuresti kasvamaan. Uusia upseereita kyllä valmistuu, mutta osa heistä lähtee opiskelemaan, ja vaikka uusia jäseniä liittyy kerhoon, jäsenistö siirtyy muille paikkakunnille. Kerhon jäsenmäärä on tällä hetkellä 49.

Vuosikertomukset ja pöytäkirjat todistavat toiminnan vilkastuneen. Kokouksissa ja kerhoilla on useimmiten ollut varsin runsaasti osanottajia eri puolilta pitäjää, urheiluinnotus on kasvanut, masakilpailut on joskus suoritettu jopa sataprosenttisesti. Nämä seikat osoittavat, että jäsenistö tuntee suurta mielenkiintoa, harrastusta ja innostusta kerhon toimintaa kohtaan. Viitasaaren Reserviupseerikerho on näin osaltaan tehnyt työtä Reserviupseeriliiton tärkeimmän tavoitteen saavuttamiseksi: maanpuolustushengen herättämiseksi, kasvattamiseksi ja voimistamiseksi.

Kerhon jäsenmäärä on kuluneina vuosina vaihdellut 40:stä 58:aan. Yleensä se on ollut 50:n paikkeilla. Kunnan alueella on luonnollisesti enemmän res.upseereita, mutta joukossa on paljon opiskelijoita, jotka ovat vain osan vuodesta Viitasaarella. Aktiivisella jäsenhankinnalla on kerhoa aika ajoin kasvatettu. Kerhon jäsenmäärä on pysytellyt edellisvuosien 40 - 50 jäsenen tienoilla. Joskus jäsenmaksunsa maksaneita jäseniä on ollut vain 35. Silloin on huomautuksella saatu jäsenmaksunsa unohtaneet takaisin riviin.

10 Edustukset

Keski-Suomen Reserviupseeripiirin piiritoimikuntaan ovat kuuluneet kapt. Hillu, ylil. Kuukka, ylil. Sammallahti ja tänä vuonna ltn. Raittila. Piirin hengelliseen toimikuntaan on vuodesta 1961 lähtien kuulunut kapt. Telkki sekä nuorten upseerien toimikuntaan 1961 ltn. Kivelä, 1962 vänr. J. Kaihilah-tti ja tänä vuonna vänr. J. Kinnunen.

11 Ansiomerkit

Erittäin ansiokkaasta työstä kerhomme hyväksi on Reserviupseeriliitto myöntänyt kultaisen ansiomerkin seuraaville:

- kapt. Hillu 1949
- kapt. Aalto 1951
- kapt. Timonen 1953
- ylil. Kuukka 1960
- ylil. Sammallahti 1961.

Lisäksi merkin ovat saaneet maj. Olavi Tantu ja kapt. Tauno Raittila.

Harrastusmerkkejä on suoritettu seuraavasti: I lk. 5 kpl, II lk. 2 kpl ja III lk. 11 kpl sekä kuntomerkkejä I lk. 7 kpl, II lk. 7 kpl ja III lk. 22 kpl.

12 Muu toiminta

Vuonna 1961 järjestettiin yhteiskoulun teineille suunnistuskurssi, johon kuului kolme teorialuntia ja kolme harjoitustuntia maastossa. Samana vuonna järjestettiin myös ammatinvalinnan ohjaustilaisuus, jossa oli esitelmöitsijänä maj. Kulo Suolahden sotilaspiiristä.

Yhteistoimintaa aliupseerikerhoon on pyritty tiivistämään vuodesta 1961 lähtien ja tässä mielessä on pidetty esitelmätilaisuuksia ja yhteistoimintakilpailuja. Yhteishengen merkeissä ovat jatkuneet jokaviikkoiset sisärata-ammunnat.

Yhteistoiminta aliupseerikerhon kanssa:

Jonkinlaista yhteistoimintaa au-kerhon kanssa on ollut 1960-luvun alusta lähtien, varsinaisesti vuodesta 1961. Kuten aikaisemminkin on yhteistoiminta sujunut jo perinteiseksi osoittautuneella tavalla. Kunnianosoitukset sankarihautoilla on hoidettu yhteisesti vuorotellen. Ampumakilpailut ja -harjoitukset ovat olleet yhteisiä. Jokamies-, herrasmies- ja maastokilpailuissa on ollut mukana molempien kerhojen edustajia.

Kerhoillat on pyritty vuosittain järjestämään vuorotellen. Nämä järjestelyt ovat olleet omiaan lujittamaan molempien kerhojen jäsenten välistä yhteistoimintaa, mutta samalla tutustuttaneet jäseniä keskenään. Varsinkin tämä tuli esille Solismajan yhteisissä toimissa.

Nimet Koski, Latva-Kyyny, Palmroos, Tanttu, Jänkä ja Oksanen esiintyvät usein vuosikertomuksissa kilpailutoiminnasta puhuttaessa. Edustusurheilijoiden rintama näyttää 1970-luvun puolella kaventuneen, eikä kerhon panos viime vuosina kokonaisuudessaan ole ollut niin mittava kuin aikaisemmin.

12.1 Toimikunnat 1979-1988

Solismajan ostamisen jälkeen kerho valitsi kunnostustöitä suunnittelemaan ja valvomaan rakennustoimikunnan, johon kuuluivat: Seppo Juvonen puheenjohtajana sekä jäsenenä Kalevi Tamminen ja Pentti Mäkinen. Kun majan myynti tuli ajankohtaiseksi valitsi kerho asiaa hoitamaan omasta puolestaan talotoimikunnan, johon kuuluvat Matti Hakala ja Kalevi Tamminen.

Eri tilaisuuksien järjestelyä varten on usein valittu pieni toimikunta. Tällaisia ovat olleet esim. vuoden 1986 vappujuhlan juhlatoimikunta Tero Tuohimaa, Mauri Puranen, Timo Herkkola ja Veikko Merioja. Sekä kerhon 40-vuotisjuhlan juhlatoimikunta: Veikko Merioja puheenjohtajana ja jäsenenä Allan Drake, Tauno Raittila ja Kalevi Tolkki. Usein myös on kokouksessa nimetty henkilö, jonka tehtäväksi on määrätty jonkun yksittäisen asian hoitaminen, kuten esim. kuka pyydystää rantakalaillassa keitettävät muikut.

12.2 Solismaja

Oman lukunsa muodostaa viimeisen kymmenen vuoden toiminnassa Solismajaan liittyvät asiat. Kuten edellä mainittiin ostivat Viitasaaren Reserviupseerikerho ja Reservialiupseerikerho Osuuskauppa Sisämaalta entisen Soliskylän myymälärakennuksen, Puronsuu - nimisen tilan 27.000 markan kauppahintaan. Kiinteistökauppa hyväksyttiin yleisessä kokouksessa 25.5.1978. Hallitukselle myönnettiin samassa kokouksessa valtuudet ottaa lainaa 30.000 markkaa majan rahoituksen hoitamiseen. Rakennustoimikuntaan valittiin res.ups.kerhoa edustamaan Seppo Juvonen puheenjohtajana sekä jäsenet Kalevi Tamminen ja Pentti Mäkinen.

Puuhamiehille riitti töitä. Oli hoidettava lainhuudatus, huolehdittava kiinnityksistä, tehtävä liittymissopimus Keski-Suomen Valo Oy:n kanssa. Lisäksi oli saatava kunnostustyöt käyntiin, tehtävä suunnitelmat, hankittava materiaalit ja patisteltava talkooväkeä sekä huolehdittava ammattimiesten palkkaamisesta.

Lahjoitukset olivat suureksi avuksi toiminnan pyörittämisessä. Haapaniemen Sahalta saatiin puutavaraa, rakennus- ja maalaustarvikkeissa auttoi Rautakauppa Erkki Mehto. Mauri Puranen toimitti alakerran sähkökalusteet asennuksineen, Rakennusliike Olavi Rautasalo kalusteita ja tarvittavat tiilet, rouva Signe Suihkonen lahjoitti kalusteita ja verhot. Viitapuu ja Tero Tuohimaa huolehtivat puulistoista ja kalusteiden valmistamisesta.

Pitkällisen uurastuksen jälkeen maja saatiin sellaiseen käyttökuntoon, että vihkiäisjuhlaa omalla majalla voitiin viettää 5.12.1982. Päätettiin pitää kerhoillat joka kuukauden viimeinen maanantai omassa majassa.

Majan kunnostustöiden kanssa yht'aikaa piti löytää ratkaisu Pentti Sarasteen lahjoittamalle hirsirakennukselle. Tätä tarkoitusta varten Arvo Kumpulainen vuokrasi Valkaman alueelta tontin. Aluksi päätettiin ottaa lahjoitukset vastaan. Pian kuitenkin todettiin, että Solismajan ja Valkaman maja ylläpitäminen samanaikaisesti on kerholla liian työläs tehtävä joten Valkaman majan rakentamisesta luovuttiin.

Vaikeudet eivät kuitenkaan loppuneet Solismajan kohdalla. Tilanne kirkonkylässä oli muuttunut. Tänne oli rakennettu useita uusia kokoustiloja, jotka olivat kerholaisten käytettävissä ja vieläpä veloituksetta. Vuosittain jokaisessa hallituksen ja yleisessä kokouksessa jouduttiin pohtimaan Solismajan kohtaloa. Velkaa oli kertynyt runsaasti, vieläpä yksityisille jäsenille useita tuhansia markkoja. Määrättiin, että yksityisvelat on heti hoidettava pois.

Viimein Reserviupseerikerhon kevätkokouksessa Pihkurissa 30.3.1987 hallitus esitti pöytäkirjan mukaisesti seuraavaa:

Esitettiin reserviupseeri- ja reservialiupseerikerhojen omistuksessa olevan majan myynti, koska keskustassa todettiin olevan hyviä kokoontumispaikkoja. Asiasta on pidetty yhteinen palaveri aliupseereiden hallituksen kanssa, jossa yhteisesti esitettiin maja myytäväksi.

Päätös:

Kokous antoi hallitukselle valtuudet myydä kiinteistö parhaaksi katsomillaan ehdoilla, sekä valtuutti kerhon nimenkirjoitukseen oikeutetut allekirjoittamaan kauppakirjan, joka koskee Viitasaaren kunnan Keihärinkosken kylässä sijaitsevaa Puronsuu-nimistä tilaan RN:o 8/12. Ostaja löytyi ja kauppakirja allekirjoitettiin yhdessä aliupseereiden edustajien kanssa 15.7.1987. Molemmat kerhot totesivat ikeen pudonneen hartioilta. Kerhon talous oli saatu tasapainoon moneksi vuodeksi eteenpäin. Ostajat olivat: Veikko Kalevi Parhila ja Anna-Liisa Koljonen. Kauppahinnaksi sovittiin 115.000 markkaa (sataviisitoistatuhatta).

13 Lopuksi

Tyytyväisinä voimme todeta, että Viitasaaren Reserviupseerikerho ry on toimintansa viidenkymmenen vuoden aikana käyttänyt ja toteuttanut ne periaatteet, jotka on kirjattu kerhon sääntöjen 3. §:ssä. Haluamme esittää mitä parhaimmat kiitoksemme kaikille kerhon jäsenille ja henkilöille sekä yhteisöille, jotka olette olleet mukana edellä luetujen päämäärien toteuttamisessa.

Emme unohda heitäkään, kahdeksaa viitasaarelaista upseeria, jotka antoivat kaikkensa, henkensä, että me voisimme toimia vapaassa maassa. Talvi- ja jatkosodassa kaatuivat seuraavat upseerit:

Kapt. E. Tikkanen, luutnantit P. Suihkonen, A. Jaakkola ja O. Ruuska sekä
vänrikit V. Leivonen, S. Korhonen, J. Laitinen ja E. Korhonen.

He ovat jättäneet isänmaamme hyväksi antamansa suurimman uhrin meille velvoittavana muistona. Muistoja vaalien ja uusien toimintamuotojen etsien pyrimme jatkamaan res.upseereiden yhdistäjänä, maanpuolustushengen ylläpitäjänä yhdessä Res.ups.liiton, -piirin ja Puolustusvoimien henkilöstön kanssa.

Viitasaaren Reserviupseerikerho ry.

Tarkoitus ja toiminta

3 §

Yhdistyksen tarkoituksena on olla jäsentensä aatteellisena ja toiminnallisena yhdysseurana valtakunnan turvallisuutta edistävää toimintaa tukien.

Tarkoitustaan yhdistys toteuttaa

- ohjaamalla ja tukemalla jäsentensä toimintaa reservin upseereina
- johtamalla ja järjestämällä jäsentensä henkistä ja fyysistä kuntoa sekä upseeritaitoa ylläpitävää ja edistävää toimintaa siihen luettuna myös asianomaisella luvalla järjestetyt urheilumuunnan harjoitus- ja kilpailutilaisuudet. Yhdistyksen toiminta ei käsitä Pariisin rauhansopimuksen 15. artiklassa ja siihen kuuluvassa liite II:ssä määriteltyä koulutustoimintaa
- tukemalla taloudellisesti vaikeuksiin joutuneita jäseniään ja heidän omaisiaan
- harjoittamalla julkaisutoimintaa

Yhdistys ei osallistu poliittiseen toimintaan.

Yhdistys on Suomen Reserviupseeriliitto ry:n jäsenyhdistys.

Yhdistyksen toimihenkilöt 1989:

- puheenjohtaja Tero Tuohimaa
- varapuheenjohtaja Eero Hilpinen
- muut hallituksen jäsenet: Matti Hakala siht. – rah. hoit., Timo Herkkola, Veikko Leskinen, Veikko Merioja, Reijo Pekkarinen
- tilintarkastajiksi valittiin Tauno Raittila ja Pekka Koskela, varalle Erkki Latva-Kyyny ja Paavo Kekarainen

14 Toiminnan tehostaminen

Oman tukikohdan puuttuminen koettiin vakavana puutteena kerhon piirissä jo 1960-luvulla. Ensimmäisen kerran oman majan hankkiminen otettiin esille 1973, mutta kesti aina vuoteen 1976, ennen kuin asetettiin toimikunta mökkiasiaa vauhdittamaan. Hanketta ajettiin alun alkaen yhdessä au-kerhon kanssa, ja vuonna 1978 asia saatiin onnelliseen päätökseen. Kerhot ostivat Osuuskauppa Sisämaan omistaman kiinteistön Soliskylältä, minkä lisäksi vuokrattiin Valkamasta alue, johon oli tarkoitus siirtää Pentti Sarasteen lahjoittama rakennus. Vuoden 1978 aikana on Soliskylän kiinteistöä talkoilla ahkerasti kunnostettu. Tästä on annettava erikoinen kiitos sekä kaikille viitasaarelaisille lahjoittajille että myös au-kerhon puuhamiehille, jotka ovat erityisesti ottaneet asian sydämelleen. Valmistuttuaan kiinteistöt tulevat merkittäväällä tavalla palvelemaan kerhojen koko toiminnan kenttää, niin toivomme ja uskomme.

Poliittisiin puolueisiin sitoutumattomana järjestönä on Viitasaaren Reserviupseerikerho ry toiminut 40 vuotta kotiseudullamme. Sen toiminta on tähdännyt isänmaanrakkauden ja maanpuolustushengen kehittämiseen ja vahvistamiseen, mikä tulee olemaan kerhomme tärkein päämäärä tulevaisuudessa.

VIITASAAREN RESERVIUPSEERIKERHO RY:N 25 -VUOTISHISTORIIKKI 1938 - 1963

Viitasaaren Reserviupseerikerho ry täyttää tänä vuonna 25 vuotta. Sen toiminta on ollut ja on etupäässä aatteellista työtä, jonka tulosten luetteleminen on epäkiitollinen tehtävä ja jonka määrää ei voida numeroin ja prosentein todistaa. Menneitten vuosien toimintakertomukset osoittavat, että toimintaa on ollut ja että se myös on ollut hedelmällistä. Niiden sisällön yksityiskohtaiseen esittämiseen ei suppeassa historiikissa ole aihetta eikä mahdollisuuttakaan. Lyhyt katsaus kerhon eri toimintamuotoihin antanee kuvan sen työstä ja saavutuksista.

Ylil. Veikko Merioja
Viitasaaren Reserviupseerikerho ry
40 vuotta 1978

Kerhon vaihteita 1963 – 1978

Viitasaaren Reserviupseerikerho ry täytti viime vuonna 40 vuotta. Vuosijuhlan järjestäminen on kerhon muista toiminnoista johtuen siirtynyt tämän vuoden puolelle. Kerhomme on varhemmin viettänyt 15-, 25- ja 30-vuotisjuhlia. Näistä nimenomaan kerhon 25-vuotisjuhlat lienevät vieläkin monen viitasaarelaisen muistossa. Siihen juhlaan laati edesmennyt ltn. Y. Rönnfors historiikin, johon tässäkin on noiden vuosien kohdalta nojaututtu.

Yleisiä huomioita vuosilta 1963 – 1978

Kerhon toiminta on kuluneen 15-vuotiskauden aikana jatkunut verrattain vilkkaana ja toimeliaana. 1960-luvun lopun ja 1970-luvun alun aatteellinen lama, joka selvästi näkyi kaikkien kansalaisjärjestöjen toiminnassa, on jossain määrin ilmennyt myös kerhomme kohdalla, joskin se tällä hetkellä näyttää voitetulta. Toimintamuodot ovat osittain olleet samat kuin edelliselläkin kaudella, tosin uusiakin on kehitetty. Kerhon toiminta on tullut avoimemmaksi, kontaktit ympäristöön ovat runsaammat. Kerhoillat vaihtelevine ohjelmineen, kunnianosoitukset, kansallisten juhlapäivien vietto yhdessä muiden kansalaisjärjestöjen kanssa sekä monimuotoinen kilpailutoiminta ovat muodostaneet toiminnan rungon. Painotus on jossain määrin vaihdellut eri puheenjohtajien aikana.

PÄÄTÖS

Elämme uuden maailmankatsomuksen alkuvaihetta. Emme voi palata vanhaan, mutta meidän täytyy aina osata rakentaa vanhan päälle. On uskallettava vapautua henkisessä ympäristössä paikallaan seisovasta ajattelusta ja välittömästä hyödyn ja tyydytyksen tavoittelusta. Tämän sukupolven ja eritoten sen nuorten on löydettävä kansalliset jalot arvot, jotka ovat sopusoinnussa ympärillämme tapahtuvien merkittävien muutosten kanssa. Tämä on maamme, kansamme ja kerhomme kestävä perustus aloittaessamme uutta vuositaivalta.

Kiitoksia!